

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de

Romæ, M. DCC. XIX.

Casus Unicus. Argumentum. An Nominatio Vicarii in Ecclesia Parochiali
unita Capitulo Cathedralis spectet ad idem Capitulum, etiam si fuerit
sequuta vacatio in mense reservato. Et an Vicariæ unitæ ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72172)

De hujusmodi Vicariis deputandis in Ecclesiis Parochialibus pleno jure unitis Monasteriis Regularium; & de congrua eis assignanda jam nonnulla superius tetigimus *Part. II. Can. XXI. Caf. IV. & Par. IV. Can. I. Caf. II.* Quoad verò nominationem eorumdem Vicariorum in Parochialibus unitis, sequentia adduntur.

ARGUMENTUM.

An nominatio Vicarii in Ecclesia Parochiali unita Capitulo Cathedralis spectet ad idem Capitulum, etiam si fuerit sequuta vacatio in mense reservato. Et an Vicariæ unitæ provideantur per concursum.

SUMMARIUM.

- 1 Parochialis vacans in mense reservato, est Sedi Apostolica libere reservata, & est conferenda per concursum. & n. 2. Limita, ut n. 4. & 6.
- 3 Curam habitualem existere penès Capitulum, ex quibus resultet? Vide ibi.
- 4 Parochialis unita Capitulo aut alteri loco, est providenda ad ejusdem Capituli, seu aliorum nominationem, etiam si vacaverit in mense reservato. ut n. 6. & 19.
- 5 Quando concurrat reservatio specialis, Parochialis unita est conferenda per Summum Pontificem absque ulla nominatione Capituli, aut Abbatis. & n. 20. & 26.
- 7 Parochialis, seu Vicaria unita non est conferenda per concursum.
- 8 Capitulum, vel Abbas, an in nominationibus Vicariorum ad Parochiales unitas uti possit verbo deputamus.
- 9 Admissa per Summum Pontificem resignatione Parochialis, seu Vicariæ unitæ Monasterio, cum prohibitione nè alius pro ea vice disponat, non potest Abbas ad illam nominare; etiam si Bullæ Piane non fuerit specialiter derogatum. & num. 21. & 22.
- 10 Papa in admissione resignationis Parochialis unitæ Monasterio, non presumitur prejudicare voluisse Abbati, nisi fuerit facta mentio unionis.
- 11 Scientia unionis Parochialis Monasterio, seu pertinentiæ nominationis Vicarii ad Abbatem, ex quibus presumatur in Papa? vide ibi & n. 12. 13. & 14.
- 15 Beneficia unita non sunt reservationibus subjecta.

- 16 Verba nominatio, presentatio sæpè accipiuntur pro synonymis.
- 17 Instantanea correctio nunquam presumitur, sed quantum fieri potest, est evitanda.
- 18 Clausula, dummodo collatio ad nos hac vice pertineat, jura inferioris Collatoris preseruat.
- 22 Vicariæ dimissæ in manibus Pontificis ad favorem certarum Personarum, juxta stylum Dataria, & Cancellariæ liberè per Sedem Apostolicam conferuntur Resignatariis, absque ulla nominatione eorum, ad quos spectat nominare Vicarios, & absque speciali derogatione Bullæ Piane.
- 23 Styli probatio quando concurrere dicitur.
- 24 Ad probationem styli an requiratur, quod ipse sit canonizatus in contradictorio judicio.
- 25 In provisionibus beneficiorum resignatorum jurispatronatus laicalis, apponitur clausula de consensu Patronorum; sed si beneficia resignata sint jurispatronatus Ecclesiastici.

CASUS UNICUS.

Vacata Parochiali unita Capitulo Cathedralis in mense Januarii, Canonici capitulariter congregati nominarunt in Vicarium quemdam Sacerdotem, cujus institutioni se opposuit Episcopus, eo sub motivo, quod dicta Parochialis utpote vacata in mense reservato sit per Sedem Apostolicam liberè absque ulla nominatione conferenda, prævio concursu ad formam Concilii Tridentini; Quæritur an hujusmodi Parochialis sit eidem S. Sedi liberè reservata, & an sit conferenda per concursum?

I Affirmativam resolutionem dubii, quo ad utramque sui partem prima facie suadent circumstantia temporis vacationis Parochialis, seu Vicariæ, & illius qualitas, & natura; Siquidem ipsa vacavit mense Januarii ex vi Regulæ IX. reservato, & est jurispatronatus Ecclesiastici, cum nominatio spectet ad Capitulum Cathedralis; ac habet annexam curam Animarum;

marum; nullum proinde dubium videtur esse posse quin sit reservationi mensium obnoxia ad tramites ejusdem Regulæ IX. de qua infra *Can. XXIII.* ibique *Gonzal. gloss. 18. nu. 6. Garz. de benef. par. 1. cap. 5. n. 472. Rot. decis. 415. nu. 6 coram Bich. & decis. 307. num. 6. coram Peuting. & in Cracovien. Cantoria 25. Januar. 1700. S. Quamvis coram R. P. D. Lancetta, & in Leodien Beneficii. 29. Novembris 1706. S. Minusque coram bo. mem. Omanna, & in Abulen. Cappellania 26. Januar. 1715. S. Reservatio coram Eminentissimo Scotto;*

2 ac quin sit conferenda prævio examine per concursum juxta censuram, & præscriptionem Sacri Concilii Tridentini *cap. 18. sess. 24.* de quo supra *Par. V. Can. X.* & auctoritates ibi in *Commentario* relatas.

Sed veritas est in contrarium; Agitur enim de Ecclesia Parochiali unita Capitulo Cathedralis, seu de præexistentiæ curæ habitualis penès Capitulum, ut apertè resultat, tum ex ipso instrumento unionis, tum ex conjecturis, & præsumptionibus, nimirum ex eo, quod Capitulum assignet provisio de dicta Parochiali domum ad habitandum, & consignet suppellectilia sacra cum obligatione illa restituendi Capitulo; & idem provifus promittit, ac jurat, quod erit fidelis, & obediens, & quod bona Parochialis conservabit, & non alienabit, absque Canonicoꝝ consensu, ac licentia; Ex quibus actibus denotari curam habitualemente residere penès Capitulum, & solum exercitium curæ penès provifum existere docent *Lotter. de re benef. lib. 1. cap. 14. n. 94. Rot. decis. 252. nu. 8. & seq. coram Priolo, & decis. 75. n. 6. coram Carill. & dec. 48. nu. 5. par. 10. & decis. 516. nu. 8. & seq. par. 18. rec. & in Novarien. Parochialis, seu Vicaria S. Martini 22. Junii 1705. S. Secundo coram bo. mem. Eminentiss. Caprara;* Unde sequitur, quod hujusmodi Parochialis, seu Vicaria providenda sit ad nominationem ejusdem Capituli juxta claram dispositionem horum Canonum, & auctoritates ibi in *Commentario* allatas.

Nullatenus adversante, quod eadem Parochialis vacaverit in mense reservato; ex hoc non sequitur, quod sit liberè reservata Sedi Apostolicæ, seu quod non

fit providenda ad nominationem Capituli; Duplex namque distinguenda est reservatio, alia est generalis, ut est illa mensium, & alia specialis proveniens ex appositione manus Pontificis, cum prohibitione ne alius præter ipsum, ea vice, de beneficio disponat. Quamvis Ecclesia Parochialis unita Capitulo, aut Monasterio, aut aliis locis piis, quando concurrit reservatio specialis, sit liberè providenda per Summum Pontificem absque ulla nominatione Capituli, aut Abbatis, tamen quando concurrit reservatio generalis, prout in præsentiarum, provisio fieri debet prævia Capituli, sive aliorum nominatione, ut bene distinguendo firmat *Rota in Forolivien. Parochialis 26. Aprilis 1706. S. Prout neque coram R. P. D. bo. mem. Omanna inferius impress. & novissimè in Compostellana Parochialium 13. Martii 1716. S. Non attento coram R. P. D. Ansaldo ibi = Non attento, quod vacatio sequuta fuerit in mense reservato, namque Divus Pius huic etiam providit casui, declarando Parochiales unitas vacantes in mense reservato esse providendas ad nominationem Abbatis, solummodo preservato interesse Dataria mediante ea lego, quod nominatus in Parochum, seu Vicarium, novam teneatur expedire provisionem Apostolicam, qua propterea stante clara declaratione Vicarias vacatas in mensibus sub reservatione cadentibus spectare ad nominationem Abbatis perpetuò tenuit nostrum Auditorium =*

7 Qua stante unione, ac præexistentiæ curæ habitualis penès Capitulum, sequitur etiam, quod eadem Parochialis non sit conferenda per concursum, sed solum prævio examine, & approbatione Episcopi, dum in provisionibus Parochialium unitarum, seu Vicariarum excluditur concursus juxta dispositionem hujus Canonis XII. & tradunt *Lotter de re benef. lib. 1. cap. 14. nu. 96. Rot. decis. 88. nu. 1. & seq. par. 9. & decis. 48. n. 2. par. 10. & dec. 516. n. 1. par. 18. rec. & in Novarien. Parochialis, seu Vicaria S. Martini 22. Junii 1705. S. Fundamentum coram bo. me. Eminentiss. Caprara. Concilio Tridentino ubi supra minimè obstante, quia illud procedit in Parochialibus non unitis.*

8 Quæro hic, an Capitulum, seu Abbas in nominationibus hujusmodi Vicario-

rum

rum uti possit verbo *deputamus*. Respon-
deo affirmativè, dummodo ponatur post
verbum *nominamus*, interjecta particula
seu, ac si diceretur *nominamus, seu depu-*
tamus, quia in hoc casu verbum illud *de-*
putamus non importaret institutionem
auctorizabilem, quam concedere est so-
lius Episcopi, sed importaret puram no-
minationem, ut optimè animadvertit *Rot.*
decis. 595. coram Cavaler. & decis. 64. n. 1.
& decis. 858. n. 2. & decis. 886. n. 8. coram
Cerro, & decis. 883. coram Emerix. junior.
& in Fanen. Jurisdictionis 5. Junii 1705.
§. Verum coram bo. mem. R. P. D. Caffa-
rello.

R. P. D. O M A N N A .

Forolivien. Parochialis .

Luna 26. Aprilis 1706.

Per resignationem Parochialis Eccle-
siæ Vicaria nuncupatæ S. Laurentii
in Noceto in manibus SS. D. N. factam
per Josephum Paganum fuit de illa veluti
apud Sedem vacante per Datariam pro-
visus Jo: Andreas Guffarellus cum ex-
pressa clausula, quod nullus de illa præter
Sanctitatem suam ea vice disponere potue-
rit, reservatione, & decreto obfistenti-
bus &c. sese autem in Dataria huic pro-
visioni opponente Abbate S. Mercurialis
Forolivii suæ Mensæ Abbatiali memora-
tam Parochialem unitam prætendente,
cum eo interim fato cesserit idem Joseph
resignans, Abbas prædictus ad eandem
Parochialem nominavit Paulum de Piis,
qui sub narrativa, quod ageretur de Vi-
caria Parochialis Ecclesiæ perpetuò, &
canonicè unitæ Monasterio S. Mercuria-
lis, literas Apostolicas desuper expedi-
vit. Remissa proindè per Eminentissimum
Prodatarium cognitione ad Tribunal no-
strum super præponderantia alterutrius
provisionis proposui Ego sub die 25. Fe-
bruarii proximè præteriti dubium *An, &*
quæ litera Apostolica sint exequenda, sed
tunc ob suffragiorum disparitatem dilata
illius resolutione, hodie Domini concor-
darunt in rescripto: *Exequendas esse lite-*
ras Jo: Andrea.

9 Superflua visa fuit indago super subsi-
stentia præsuppositæ unionis, quam par-

tes hinc inde assumpserant in præterita
propositione, & in qua etiam hodie De-
fensores Abbatis insistebant; nam unione
prædicta etiam citrà veri præjudicium ad-
missa, cum tamen Summus Pontifex ad-
mittendo Vicariæ dimissionem in ejus ma-
nibus factam, dixerit quod illa *apud Se-*
dem vacaverit, & vacet ad præsens, nul-
lusque de illa præter nos hac vice disponere
potuerit, sive possit, reservatione, & de-
creto obfistentibus supradictis; per hanc
utique specialissimam reservationem lite-
ræ provisionis Jo: Andreae debeat in exe-
cutione prævalere aliis per Paulum in se-
quelam nominationis dicti Abbatis ex-
peditis, cum eadem specialis reservatio
sustulerit, cujusque alterius inferioris
collationem nominationem, aut jus aliud
quodcumque, omnimodamque, & liberam
dispositionem tribuerit Apostolicæ Sedi,
ut in hisce individualibus terminis firma-
vit *Rota in Lauden. Vicaria 29. Martii*
1694. §. Reservatio, & 14. Junii ejusdem
anni §. Ex decreto coram R. P. D. meo Ca-
prara in Valentina Vicaria 7. Junii 1694.
§. final. coram bo. me. Ursino, nunc impres-
sa post Antonell. de jur. & oner. Clericor. in
ordine la 9. & in Hildesmen. Beneficii 13.
Maji 1697. §. Validitas coram R. P. D. meo
Priolo.

10 Neque obstat, quod in resignatione
facta non fuerit mentio dictæ unionis,
qua cessante deficere dicitur mentem, &
voluntatem Papæ irrogandi præjudicium
Abbati, cui competit jus nominandi, ex
deductis per *Paris. de resignat. lib. 2. qu. 9.*
n. 14. & seqq. & lib. 10. qu. 2. n. 36. Gonzal.
ad regul. 8. gloss. 5. §. 7. nu. 137. Murg. de
Benef. qu. 3. n. 695. & seqq. Rot. in recent.
decis. 8. nu. 3. & nu. 9. & seqq. ac per tot.
par. 7. cum aliis in Nullius, seu Pampilonen.
Beneficii de Barbinzana 10. Maji 1697.
§. Subreptio coram R. P. D. meo Muto; Quo-

11 niam in thesi nostra patuit Pontificem di-
ctæ unionis positivam scientiam habuisse,
unde illius mentionis defectus videbatur
prorsus innegabilis, cum præsertim ad
evitandam subreptionem, quam ex hoc
capite resultare contendere posset, sufficiat
etiam, quod Papa potuerit de illa in ge-
nere cogitare, ut in individuo prosequi-
tur *Rot. in dicta Lauden. Vicaria 29. Mar-*
tii 1694. §. Nec ex narrativa, & 14. Junii
ejusdem anni §. Primum enim cor. R. P. D.
meo Caprara. Scien-

12. Scientia autem Papæ clarissima erat; tum quia expositum fuit Vicariam, de qua agitur, dum pro tempore vacavit, consuevisse provideri ad nominationem Abbatis, ideoque satis Papa intellexit illam esse unitam, curamque habitualem penes Abbatem nominantem residere; nam ipsum solum nomen Vicariæ unionem, & dependentiam ab alia Ecclesia, eandemque habitualemente curam ad alium spectare præsupponit, ut monet *Card. de Luc. de decimis disc. 11. n. 5.* & firmat *Rot. in dicta Lauden. Vicariæ in locis mox indicatis, & in Colonien. Præminentiarum 22. Junii 1701. §. Si Maximè vers. cùm itaque cor. Reverendiss. Conthen.* cùm Vicarius non possideat nomine proprio, sed ejus à quo nominatur, ut inquit *Rot. in dec. 326. n. 2. par. 2. divers.*

Tum etiam quia in pluribus contradictoriis habitis coram Eminentiss. Prodatario, cùm Abbas prætenderet, quod à supplicatione Jo: Andreæ, vel deleretur expressio illa nominationis, vel præservaretur unio cum clausula *non tamen vigore unionis*, longum per partes super illa certamen assumptum fuit; Cum itaque ex his scientia qualitatis Beneficii certissima foret Pro-Datario, indubitata per consequens dicebatur etiam in Pontifice veluti in ipsum transfusa per ministrum, qui illius mentis, & vocis organum dicitur, juxta notata per *Gonzal. ad regul. 8. Cancellariæ gloss. 63. n. 60. Rot. cor. Cassador. decis. 3. n. 3. ante med. de reservat. cor. Burat. decis. 883. n. 10.* & specialiter in *Colonien. Canonicatus primæ gratiæ 17. Februarii 1696. §. Similiter cor. R. P. D. meo Muto, & 2. Maji 1701. §. Si verò coram Reverendiss. Conthen.* Quæ sanè notitia sufficit pro sustinenda collatione, cùm ad evitandam subreptionem satis superque sit Pontificem esse aliunde informatum de eo, quod expressum non fuit, ut firmat *Rot. in rec. par. 13. decis. 227. nu. 9. & seq. & in præcit. Colonien. Canonicatus primæ gratiæ coram Reverendiss. Conthen. §. Si verò in fin.*

Tum demum quia in secunda parte supplicationis legitur expressa clausula
14. *cum suspensione unionum*, quæ implicat sufficientem dictæ unionis expressionem, & gratiæ validitatem præservat absque alia magis specifica mentione, quamvis

etiam inter clausulas generales fuerit apposta, ex deductis per *Lotter. de re benef. lib. 1. qu. 28. n. 175. & seq. Adden. ad Gregor. deci. 159. sub n. 9. Rot. cor. Carill. decis. 1. nu. 8. & par. 1. rec. decis. 38. nu. 3. & 6.* Non relevante, quod clausula hujusmodi respiciat uniones per cessum, vel decessum possessoris Beneficii effectuan- das, non autem illas, quæ jam effectum suum sortitæ fuerint, juxta distinctionem amplexam in *Nullius, seu Pampilonen. Beneficii de Berbinzana 10. Maji 1697. §. Nec dicatur post medium cor. R. P. D. meo Muto*; Ultra quod enim clausula prædicta tantummodo allegatur ad effectum eliciendi scientiam Pontificis, quod Vicaria unita esset Monasterio, quæcumque de cætero cessabat in casu nostro difficultas, quia dum Papa scivit illius nominationem, quotiescumque illam vacare contigerit ad Abbatem pro tempore pertinere plusquam plenè intellexit unionem jam fuisse effectuatam, & per consequens illam suspendendo censetur eo modo, quo sibi narrata fuit suspendisse; Præsertim cùm in themate nec valeat in suspensione hujusmodi considerari perpetuum præjudicium illud, quod in aliis casibus ponderari solet cùm præjudicium, quod in resignationibus Vicariorum Rectoribus Principalibus irrogatur vel nullum, vel modicum sit imò eventuale omnino, & incertum ob possibilitatem, quod prius moriatur Resignatarius, & sic nominatio ad rectorem quam citius revertatur, ut tradunt *Mandos. de Signat. Grat. tit. de renuntiat. §. Nec propter hanc Lotter. de re benef. lib. 1. qu. 28. n. 172. Adden. ad Gregor. deci. 159. n. 9. vers. nec hujusmodi Rot. dec. 38. n. 5. par. 11. rec. cor. Carill. decis. 1. n. 7. vers. præsertim, & cor. Puteo dec. 347. n. 5. lib. 1. ac decis. 1. n. 25. post Cocchier. de permut.*

Nec vera unionis notitia excludi valet in Pontifice, vel ex quo expressio non steterit in sola nominatione, sed expositum ulterius fuerit ibi *≡ Nominatio, seu presentatio personæ idoneæ in ea ad nominationem, seu presentationem hujusmodi per loci Ordinarium, aut alias instituenda ad pro tempore existentem Abbatem &c.* ≡ ex quibus verbis excludi potius videbatur unio ad Mensam Abbatialem, atque è converso præsupponi jus patronatus, in quo

quo cadit præsentatio Patroni, & institutio Episcopi, ut firmat *Rot. cor. Emerix. jun. dec. 1296. n. 8. & seq.* vel ex quo cum suppositum fuerit Vicariam spectare ad nominationem, seu præsentationem Abbatis cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis, Papa intellexerit de Beneficio libero, & independenti, non

15 autem de unito, prout hic, ad Mensam, quod talibus reservationibus subiectum non est, juxta notata per *Gonzal. ad regul. 8. gloss. 5. §. 7. n. 21. vers. accedit etiam Murga de Benef. qu. 2. n. 11.* cum aliis in dicta Nullius, seu Pampilonen. Beneficii de Berbinzana §. *Ut ob hanc rationem coram R.P.D. meo Muto.*

16 Verba enim illa *nominatio, seu præsentatio* absque alia juris patronatus mentione nullatenus adversantur unioni, cum sæpius accipiantur pro synonymis, illisque promiscuè utantur Præsules, quorum Monasteriis Vicariæ hujusmodi unitæ sunt, prout de facto Abbas S. Mercurialis fuit illis promiscuè usus in deputatione facta ad Parochialem, de qua agitur sub anno 1670. *præterito Summario Pauli num. 11.* illaque ulterius pro synonymis passim sumuntur à Sacra Rota, ut videre est *coram Duran. dec. 2. n. 2. coram Caval. decis. 419. pariter nu. 2. & in rec. par. 2. dec. 777. n. 5.* Narrativa verò, quod jus nominandi spectat ad Abbatem cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis in supplicatione facta, & in literis repetita, stat solum ad ostendendum, quod si è contra concurrat affectio Apostolica, jus nominandi cessat, & pro illa vice locum habet; Quapropter cum in thesi nostra specialis reservatio, seu affectio innegabilis sit ob resignationem à Summo Pontifice non nisi cum decreto, quod nullus de Vicaria præter ipsum disponere possit admissam, prædicta utique narrativa præferre neutiquam potest, quod Papa intellexerit providere beneficium liberum, & independens, quoniam dum post habitam scientiam unionis, & factum decretum, quod alius non possit se ingerere, si deinde intellexisset, quod collatio fiebat de Vicaria de per se stan-

17 te, foret redarguere eundem Pontificem de instantanea correctione, quæ nunquam præsumitur, sed imò in quantum fieri potest semper evitanda est ad *Text.*

Par. VI.

in cap. Cum expediat de elect. in 6. Rot. in rec. par. 11. dec. 99. nu. 11. in Hispalen. juris præsidendi in Capitulo 2. Julii 1700. §. Haud refragante coram Reverendissimo Conchen., & in Firmana annue præstationis 15. Junii 1705. §. Nec dicta cor. Reverendissimo D. meo Decano.

Atque hinc nil relevat, quod Papa in 18 literis clausulam illam apposuerit *dummodo collatio ad nos hac vice pertineat*, quæ regulariter gratiam restringit, juraque alterius inferioris Collatoris perferat ex latè deductis per *Rof. de execut. liter. Apost. lib. 1. cap. 4. n. 8. & seqq. Rot. coram Coccin. dec. 516. n. 11. in rec. dec. 25. n. 27. & seqq. par. 10. & decis. 274. nu. 6. & seq. par. 19. & in dicta Nullius, seu Pampilonen. Beneficii de Berbinzana §. Nec dicatur cor. R.P.D. meo Muto.* Illa siquidem non stat exclusivè ad voluntatem Papæ liberè conferendi ex præcedenti manus appositione, & speciali affectione Vicariæ resignatæ, sed censetur tantummodo apposita ad modificandam aliam clausulam generalem *sive præmissa, sive alio quovis modo*, ut rectè admonent *Garz. de Benefic. par. 1. cap. 1. n. 178. & 182. Rot. cor. Saraphin. decis. 755. n. 4. cor. Coccin. dec. 245. n. 49. & seq. cor. Cerro dec. 951. n. 6. in rec. dec. 429. n. 4. par. 5. tom. 2. & dec. 200. n. 9. & 10. par. 16.*

19 Prout neque urget, quod nominatio ad Vicarias dependentes spectet ad Abbates, seu alios quorum Ecclesiis unitæ sunt ex præscripto Constitutionis 47. *B. Pii V.* ideoque non obstantibus reservationibus, illarum collationes fieri debeant prævia dicti Abbatis, seu aliorum nominatione, quæ bene cum illis comparati censetur, discursus enim procederet quoties quæstio verteretur, in terminis reservationum generalium, tunc enim ob defectum magis specificæ voluntatis Pontificis provisio per Sedem Apostolicam fieri non potest sine præcedenti nominatione Abbatis, quæ cum dictis generalibus reservationibus incompatibilis non est, juxta firmata in *Tirasonen. Vicariæ 13. Octobris, & 4. Decembris 1595. cor. Litta,* quæ passim in oppositum allegabantur, 20 quæve impressæ reperiuntur penès *Garz. de Benef. par. 9. cap. 2. n. 308. & seqq.* At verò quoties, prout hic, concurrat specialissima reservatio emergens ex appositione

P p tione

tione manus Pontificis, atque ex positivo decreto, quod nullus præter ipsum hac vice disponere possit, tunc ob expressam illius voluntatem inhibendi pro ea vice aliis quominus in collatione se ingerant, provisio Apostolica etiam sinè prætenfa nominatione sustinetur, ut distinguendo individualiter firmat *Rot. in dicta Lauden. Vicaria 29. Martii 1694. S. Non obstat, & 14 Junii ejusdem anni S. Fuit enim coram R.P.D. meo Caprara.*

21 Atque ex his neque obstat subalterna oppositio, quod saltèm in hoc casu specialis ejusdem Constitutionis B. Pii derogatio requireretur; Tum quia Constitutio prædicta expressè loquitur de Ordinariis, proindèque non comprehendit Summum Pontificem, qui de cætero quibuscumque Constitutionibus, deficiente specificâ expressione, non ligatur, ut in terminis ejusdem Constitutionis respondit *Rot. coram Bich. dec. 667. nu. 30. & in dicta Lauden. Vicaria 14. Junii 1694. S. Fuit enim cor. R.P.D. Caprara*, tum etiam quia specialis reservatio in resignatione, de qua agitur per Pontificem volita, munita est decreto irritanti, quod ex se solo importat derogationem quibuscumque contrariis dispositionibus, & constitutionibus, ut respondit *Rot. in Hildesmen. Beneficii 13. Maji 1697. S. Tanta cor. R.P.D. meo Priolo*; Tum demum quia Pontifex expressè in literis declaravit impediri neutiquam posse effectum gratiæ Jo. Andree per quæcumque indulta, & gratias Abbati concessas, cujuscumque tenoris existerent, ac etiam si illa requirerent specialem mentionem; Ex qua equidem clausula veluti adinventâ ad effectum derogandi quibuscumque contrariis, debet censerî derogatum etiam eidem Pianæ Constitutioni, & si in literis totaliter reticita, ut generalibus omissis firmat in specie *Rota in sæpedita Lauden. Vicaria 29. Martii 1694. S. Non obstat circa medium cor. R.P.D. meo Caprara*, cum eadem clausula tollat etiam ignorata, absque eo, quod de illis fiat specifica mentio *Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 36. n. 30. Adden. ad Ludovisi. dec. 240. n. 21. Rot. in rec. par. 16. dec. 247. n. 8.*

22 Præmaximè quia in istorum omnium comprobationem concurrît etiam inveteratus Dataria, & Cancellaria stylus, juxta

quem Vicariæ dimissæ in manibus Pontificis ad favorem certarum personarum liberè per sedem Apostolicam conferuntur Resignatariis, nulla requisita nominatione, aut consensu Abbatis, nec facta speciali derogatione Bullæ Pianæ, sed facta solùm expressione, quod dicta nominatio ad eundem Abbatem pertineat. Quemadmodum autem probatio memorati styli in dubium revocari non potest, utpotè ellicita ex depositione Revisorum Dataria, Præfecti Datarum, Substituti R.P.D. Subdatarii, omnium Substitutorum Cancellaria, pluriumque etiam Expeditione priorum, quibus tamquam deponentibus de praxi, & re ad proprium Officium spectante plena fides adhibenda est juxta tradita per *Cochier. ad Reg. Cancell. reg. 43. n. 65. S. Quibus Amayden. de Styl. Datar. 6. 15. S. 15. n. 74. Rot. cor. Comitul. dec. 119. n. 5. coram Card. Celsi. dec. 191. n. 11, & in rec. dec. 322. n. 11. par. 5. & dec. 106. n. 8. par. 18.* ita ex eodem stylo fit certius, nec consensum Abbatis, neque ejusdem Bullæ derogationem fuisse necessariam, cum ille jus faciat in hac materia omnino attendendum, ut de stylo Dataria, & Cancellaria monent *Cochier. ad reg. Cancell. dicta reg. 43. n. 65. & seqq. Rot. in recent. par. 1. dec. 356. nu. 8.* Cumque disputatio unicè vertatur super mente, & voluntate Summi Pontificis, ex quo de potestate nefas est dubitare, intentio hujusmodi melius deprehendi non potest, quam ex quotidiano stylo, & longissimo usu ejusdem Principis, prout dixit *Rot. cor. Pub. decis. 347. n. 1. & 7. lib. 1. & in rec. par. 4. tom. 3. dec. 614. n. 28.*

Nec contra eundem stylum urgere visum est, quod non probetur, nisi ex simplici fide lite pendente, & sinè partis citatione procurata, quod eadem fides respiciat tantummodo expeditionem gratiarum, non autem illarum effectuonem, & canonizationem in contradictorio judicio, quodque illa contrarietur opinioni Doctorum, & Tribunalis nostri firmantium in resignatione Beneficii unici necessariam esse unionis derogationem.

23 Prima enim objecti Pars ex eo tollitur, quod styli probatio sufficienter concurrere dicitur, ubi etiam de illo extrajudicialiter constat *Paris. de resignat. lib. 3. qu. 6. n. 31. Rot. decis. 101. circa fin. par. 3. & decis.*

& decis. 219. n. 10. par. 12. rec. cùm Judex ipse valeat partibus non vocatis etiam extrajudicialiter, & pendente lite de illo se informare *Bart. in l. 3. in fin. ff. De Test. Bald. in l. 1. in fin. Cod. ut qua desunt Advocat. Boer. conf. 8. n. 17. Rot. dec. 198. nu. 2. in fin. par. 3. rec.* Secunda verò pars cessat, ex quo ad probationem styli minimè requiritur, quod in contradictorio judicio canonizatum extiterit, prout advertunt *Paris. de resignat. lib. 3. dicta qu. 6. nu. 28. Cochier. ad reg. 48. de consens. n. 68. Rot. in recent. par. 18. decis. 106. n. 13.* Et demum tamquam insubsistens collabescit tertia, quia Doctores non requirunt specialem unionis derogationem, sed firmitatem fati superque esse ad evitandam gratiæ subreptionem quod Summo Pontifici etiam implicitè, virtualiter, & in genere innotescat agi de Beneficio unito, ut individualibus auctoritatibus fuit superius firmatum in §. *Neque obstat.*

Accedente præsertim corroborativè ad eundem stylum duplici animadversione; Altera videlicet, quod Papa providens per obitum Vicarias generaliter reservatas, tunc noscens Abbatis nominationem necessariam esse tam in supplicatione, quàm in literis expressam de illa mentionem facit, imò supplicatio intitulatur pro nominato, ut quo ad utrumque signanter patet ex provisione per Paulum reportata; Unde cùm in collationibus ex capite resignationis nullibi nominatio hujusmodi exprimat, hæc utique styli difformitas patenter ostendit eatenus illam in resignatis reticere, quatenus in iis mentio illius necessaria non est.

25 Altera verò desumpta ex discretiva forma, quâ utitur Sedes Apostolica in resignationibus Beneficiorum jurispatronatus Laicorum; Quippe quia in hoc casu de stylo tam in supplicatione ab Officialibus Dataria, quàm in literis ab Offi-

cialibus Cancellariæ clausula *de consensu modernorum Patronorum* apponitur, ut testantur *Paris. de resignat. lib. 2. quest. 4. nu. 28. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 52. n. 54. in fin. Vivian. de jurepatr. lib. 5. cap. 5. num. 159.* quapropter cùm in provisionibus Vicariarum resignatarum clausula de consensu Abbatis ab Officialibus prædictis minimè desideretur, alia diversitatis hujusce assignabilis ratio non est, quàm quod Beneficia jurispatronatus Laicorum sub nulla reservatione comprehendantur juxta *Gloss. in cap. 2. verb. collatio de præbend. in 6. ibique Passerin. nu. 11. & Barbosa. nu. 12. Amayden de Stylo Dataria lib. 1. cap. 15. §. 15. num. 95. vers. & propterea Rota coram Seraphin. decis. 1263. nu. 2. & in recent. par. 4. tom. 3. decis. 630. num. 21. & seqq.* Nec appositio manus Papæ in illis inducat affectionem, ut firmat *Rota coram Penia decis. 627. nu. 9.* Ideoque debeat pernecessè consensus Patroni Laici intervenire, cujus manus ex affectione hujusmodi non ligantur; Quòdque è contra Vicariæ uti ad nominationem personæ Ecclesiasticæ cùm manuum Papæ appositionibus afficiantur, Abbatis nominationem non requirant, quia ob specialem reservationem inductam ab eadem manus appositione, dictæ personæ Ecclesiasticæ inhibitor, nè ullo modo possit pro ea vice se ingerere, juxta superius firmata, quod sanè argumentum sæpeditum stylum rationabilem omnino, juri- que adhæsivum convincit, atque uti ex formularum diversitate resultans dubium non est, quin plurimum attendi soleat ex notatis per *Rot. coram Duno. junior. decis. 632. nu. 11. in rec. par. 18. decis. 599. nu. 9. & in Corduben. Beneficiorum 18. Februarii 1704. §. Non refragante in fin. cor. Reverendiss. D. meo Decano.*

Et ita utraque &c.